

ul. Targowa 18/904, 25-520 Kielce

tel. 668-695-925 / 506-697-721; e-mail: structurestudio@structurestudio.pl

STADIUM :		EKSPERTYZA TECHNICZNO-BUDOWLANA			
TYTUŁ DOKUMENTACJI:		PRACE REMONTOWO – KONSERWATOSKIE MURÓW I ELEWACJI BUDYNKU DAWNEJ KANONII TUMLIN (OBECNIE SĄDU BISKUPIEGO)			
ADRES INWESTYCJI:		JEDNOSTKA EWID.: 266101_1 - KIELCE CZEŚĆ DZ. NR EWID. 1132/4 I 592/5 OBRĘB EWID. 0017 KIELCE, MIASTO KIELCE			
ZLECENIODAWCA/ INWESTOR:		DIECEZJA KIELECKA ul. Jana Pawła II 3, 25-013 Kielce			
Zakres opracowania - Branża	Autorzy opracowania		Nr uprawnień	Podpis	Data
KONSTRUKCYJNO -BUDOWLANA	Opracował:	mgr inż. Paweł Frąckiewicz	SWK/0119/PWBKb/21 (specjalność konstr.-bud.)		09-2023
KONSTRUKCYJNO -BUDOWLANA	Opracował:	mgr inż. Sławomir Rogowski	SWK/0129/POOK/09 (specjalność konstr.-bud.)		09-2023
KONSTRUKCYJNO -BUDOWLANA	Opracował:	inż. Paweł Krzysiek	SWK/0078/OWOK/05 (specjalność konstr.-bud.)		09-2023
Adnotacje :					
<p>UWAGA: Niniejsza dokumentacja ani żadna jej część nie może być powielana ani rozpowszechniana za pomocą urządzeń elektronicznych, mechanicznych, kopiujących, nagrywających i innych bez pisemnej zgody posiadacza praw autorskich.</p>					

Opracowanie zawiera:

I. DOKUMENTY DOŁĄCZONE DO PROJEKTU

1. Kopia decyzji o nadaniu projektantom wszystkich specjalności uprawnień budowlanych w odpowiedniej specjalności oraz kopia zaświadczenia o przynależności projektantów wszystkich specjalności do właściwej izby samorządu zawodowego 2

II. EKSPERTYZA TECHNICZNO - BUDOWLANA

1. PRZEDMIOT, CEL I ZAKRES OPRACOWANIA..... 9
2. PODSTAWA OPRACOWANIA. 9
3. KRÓTKI RYS HISTORYCZNY..... 10
4. OGÓLNY OPIS TECHNICZNY OBIEKTU 10
5. WARUNKI GRUNTOWO – WODNE..... 12
6. KRYTERIA OCENY OBIEKTU..... 12
7. STAN TECHNICZNY OBIEKTU..... 13
8. ZALECANE METODY NAPRAW I ZABEZPIECZEŃ 30
9. WNIOSKI 34
10. UWAGI KOŃCOWE..... 34

III. CZĘŚĆ RYSUNKOWA

1. KT / ET - 01 ELEWACJA ZACHODNIA - MAPA ZARYSOWAŃ
2. KT / ET - 02 ELEWACJA PÓŁNOCNA - MAPA ZARYSOWAŃ
3. KT / ET - 03 ELEWACJA WSCHODNIA - MAPA ZARYSOWAŃ

ŚWIĘTOKRZYSKA
OKRĘGOWA
IZBA
INŻYNIERÓW
BUDOWNICTWA

Kielce, dnia 7 lipca 2021 r.

Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna
sygn. akt SK-0054-0012(2)/21

DECYZJA

Na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 1117) i art. 12 ust. 2, ust. 3, ust. 4c pkt 3 i art. 14 ust. 1 pkt 2, ust. 3 pkt 5 oraz art. 15a ust. 1, ust. 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 1333, z późn. zm.), po ustaleniu, że zostały spełnione warunki w zakresie przygotowania zawodowego oraz po złożeniu egzaminu na uprawnienia budowlane z wynikiem pozytywnym

Pan Paweł Rafał Frąckiewicz

magister inżynier budownictwa

otrzymuje

UPRAWNIENIA BUDOWLANE

nr ewidencyjny SWK/0119/PWBKb/21

**do projektowania i kierowania robotami budowlanymi
w specjalności konstrukcyjno-budowlanej
bez ograniczeń**

Uprawnienia budowlane nadane niniejszą decyzją Panu Pawłowi Rafałowi Frąckiewicz upoważniają:

- I. Na mocy art. 12 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 13 ust. 3 i 4 ustawy Prawo budowlane, do:
- projektowania, sprawdzania projektów architektoniczno-budowlanych i technicznych oraz sprawowania nadzoru autorskiego;
 - kierowania budową lub innymi robotami budowlanymi;
 - kierowania wytwarzaniem konstrukcyjnych elementów budowlanych oraz nadzoru i kontroli technicznej wytwarzania tych elementów;
 - wykonywania nadzoru inwestorskiego;
 - sprawowania kontroli technicznej utrzymania obiektów budowlanych.
- II. Na mocy art. 15a ust. 1 i ust. 4 ustawy Prawo budowlane, do:
- sporządzania projektu zagospodarowania działki lub terenu, w zakresie tej specjalności;
 - projektowania konstrukcji obiektu lub kierowania robotami budowlanymi w odniesieniu do konstrukcji oraz architektury obiektu.

UZASADNIENIE

W związku z uwzględnieniem w całości żądania strony, na podstawie art. 107 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.), zwanej dalej „K.p.a”, odstępuje się od uzasadnienia decyzji. Zakres nadanych uprawnień budowlanych wskazano na odwoście decyzji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy odwołanie do Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa w Warszawie, za pośrednictwem Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej Świętokrzyskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Zgodnie z treścią art. 127a K.p.a.:

§ 1. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.

§ 2. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. W przypadku złożenia przez stronę oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do odwołania od decyzji (określonego w § 2) stronie nie przysługuje prawo do odwołania się ani skargi do sądu administracyjnego.

Skład orzekający Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej

mgr inż. Andrzej Pieniążek
Przewodniczący składu orzekającego

mgr inż. Zygmunt Zimny
Członek składu orzekającego

mgr inż. Elżbieta Chociaj
Członek składu orzekającego

Otrzymują:

1. Pan Paweł Rafał Frąckiewicz

2. Okręgowa Rada Świętokrzyskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa
3. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego
4. a/a

Zaświadczenie

o numerze weryfikacyjnym:

SWK-UPI-3RK-HJ2 *

Pan Paweł Rafał Frąckiewicz o numerze ewidencyjnym SWK/BO/0139/21

adres zamieszkania [REDACTED]

jest członkiem Świętokrzyskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i posiada wymagane ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej.

Niniejsze zaświadczenie jest ważne od 2023-09-01 do 2024-08-31.

Zaświadczenie zostało wygenerowane elektronicznie i opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu w dniu 2023-08-29 12:45:46 roku przez:

Ewa Skiba, Przewodniczący Rady Świętokrzyskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

Zgodnie z art. 781 K.c.

§ 1. Do zachowania elektronicznej formy czynności prawnej wystarczy złożenie oświadczenia woli w postaci elektronicznej i opatrzenie go kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

§ 2. Oświadczenie woli złożone w formie elektronicznej jest równoważne z oświadczeniem woli złożonym w formie pisemnej.

* Weryfikację poprawności danych w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić za pomocą numeru weryfikacyjnego zaświadczenia na stronie Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa www.piib.org.pl lub kontaktując się z biurem właściwej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

**ŚWIĘTOKRZYSKA
OKRĘGOWA
IZBA
INŻYNIERÓW
BUDOWNICTWA**

Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna
sygn. akt SK-0055-0128(2)/09

Kielce dnia 30.12.2009 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (*Dz.U. z 2001r., Nr 5, poz. 42 z późn. zm.*) i art. 12 ust. 1 pkt 1 i 5, art. 12 ust. 3, art. 13 ust.1 pkt 1 i ust. 4, art. 14 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane (*tekst jednolity: Dz.U. z 2006r., Nr 156, poz. 1118 z późn. zm.*) oraz § 11 ust. 1 pkt 1, § 15 i § 17 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 28 kwietnia 2006r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (*Dz.U. z 2006r., Nr 83, poz. 578 z późn. zm.*), oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeksu postępowania administracyjnego (*tekst jednolity: Dz.U. z 2000r., Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.*)

Świętokrzyska Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna
nadaje

Panu Sławomirowi Stanisławowi Rogowskiemu
magistrowi inżynierowi
kierunek: budownictwo

UPRAWNIENIA BUDOWLANE
nr ewidencyjny SWK/0129/POOK/09
do projektowania bez ograniczeń
w specjalności konstrukcyjno-budowlanej

UZASADNIENIE

W związku z uwzględnieniem w całości żądania strony, na podstawie art. 107 § 4 K.p.a., odstępuje się od uzasadnienia decyzji. Zakres nadanych uprawnień budowlanych wskazano na odwrocie decyzji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy odwołanie do Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa w Warszawie, za pośrednictwem Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej Świętokrzyskiej Izby Inżynierów Budownictwa w Kielcach w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

Otrzymują:

1. Pan Sławomir Stanisław Rogowski
2. Okręgowa Rada Izby
3. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego
4. a/a

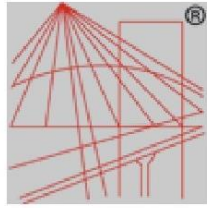
Skład Orzekający
Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej ŚIIB

Przewodniczący Składu Orzekającego OKK ŚIIB
dr inż. Stefan Szalkowski

Członek Składu Orzekającego OKK ŚIIB
mgr inż. Edmund Pieniążek

Członek Składu Orzekającego OKK ŚIIB
mgr inż. Józef Piwko

P O L S K A
I Z B A
I N Ż Y N I E R Ó W
B U D O W N I C T W A

Zaświadczenie

o numerze weryfikacyjnym:

SWK-DHK-SRL-MSJ *

Pan Sławomir Stanisław Rogowski o numerze ewidencyjnym SWK/BO/0026/10

adres zamieszkania [REDACTED]

jest członkiem Świętokrzyskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i posiada wymagane ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej.

Niniejsze zaświadczenie jest ważne od 2023-03-01 do 2024-02-29.

Zaświadczenie zostało wygenerowane elektronicznie i opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu w dniu 2023-03-01 roku przez:

Ewa Skiba, Przewodniczący Rady Świętokrzyskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

Zgodnie z art. 78¹ K.c.

§ 1. Do zachowania elektronicznej formy czynności prawnej wystarczy złożenie oświadczenia woli w postaci elektronicznej i opatrzenie go kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

§ 2. Oświadczenie woli złożone w formie elektronicznej jest równoważne z oświadczeniem woli złożonym w formie pisemnej.

* Weryfikację poprawności danych w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić za pomocą numeru weryfikacyjnego zaświadczenia na stronie Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa www.piib.org.pl lub kontaktując się z biurem właściwej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

ŚWIĘTOKRZYSKA
OKRĘGOWA
IZBA
INŻYNIERÓW
BUDOWNICTWA

Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna

sygn. akt ŚOIIB.OKK.7132/338/05

Kielce dnia 30.12.2005 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (*Dz.U. z 2001r, Nr 5, poz. 42 z późn. zm.*) i art. 12 ust. 1 pkt 2-5, art. 12 ust. 3, art. 13 ust.1 pkt 2 i ust. 3-4, art. 14 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane (*tekst jednolity: Dz.U. z 2003r., Nr 207, poz. 2016 z późn. zm.*) oraz § 12 pkt 1 i § 17 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 18 maja 2005 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (*Dz. U. z 2005r., Nr 96, poz. 817*)

Świętokrzyska Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna

nadaje

Panu Pawłowi Zdzisławowi Krzysiek

inżynierowi budownictwa

UPRAWNIENIA BUDOWLANE
nr ewidencyjny SWK/0078/OWOK/05

do kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń
w specjalności konstrukcyjno-budowlanej

UZASADNIENIE

W związku z uwzględnieniem w całości żądania strony, na podstawie art. 107 § 4 K.p.a., odstępuje się od uzasadnienia decyzji. Zakres nadanych uprawnień budowlanych wskazano na odwrocie decyzji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy odwołanie do Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa w Warszawie, za pośrednictwem Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej Świętokrzyskiej Izby Inżynierów Budownictwa w Kielcach w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

Otrzymują:

1. Pan Paweł Zdzisław Krzysiek

2. Okręgowa Rada Izby

3. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego

4. a/a

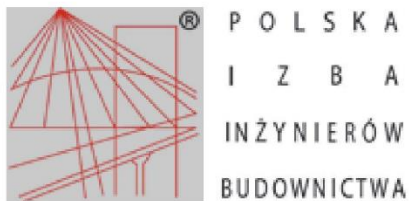

Skład orzekający
OKK SIIB

dr inż. Stefan Szalkowski

mgr inż. Edmund Pięniątek

mgr inż. Józef Piwko

Zaświadczenie

o numerze weryfikacyjnym:

SWK-8BB-WI1-LB1 *

Pan Paweł Zdzisław Krzysiek o numerze ewidencyjnym SWK/BO/0087/06

adres zamieszkania [REDACTED]

jest członkiem Świętokrzyskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i posiada wymagane ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej.

Niniejsze zaświadczenie jest ważne od 2023-04-01 do 2024-03-31.

Zaświadczenie zostało wygenerowane elektronicznie i opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu w dniu 2023-03-06 roku przez:

Ewa Skiba, Przewodniczący Rady Świętokrzyskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

Zgodnie z art. 78¹ K.c.

§ 1. Do zachowania elektronicznej formy czynności prawnej wystarczy złożenie oświadczenia woli w postaci elektronicznej i opatrzenie go kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

§ 2. Oświadczenie woli złożone w formie elektronicznej jest równoważne z oświadczeniem woli złożonym w formie pisemnej.

* Weryfikację poprawności danych w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić za pomocą numeru weryfikacyjnego zaświadczenia na stronie Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa www.piib.org.pl lub kontaktując się z biurem właściwej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

EKSPERTYZA TECHNICZNO – BUDOWLANA DAWNEJ KANONII TUMLIN (OBECNIE SĄD BISKUPI DIECEZJI KIELECKIEJ)

W ZWIĄZKU Z PLANOWANYMI PRACAMI REMONTOWO-KONSERWATORSKIMI MURÓW I ELEWACJI

**jedn. ewid. 266101_1 Kielce, część dz. nr ewid. 1132/4
oraz część dz. 592/5, obręb 0017 Kielce**

1. PRZEDMIOT, CEL I ZAKRES OPRACOWANIA.

- 1.1. Przedmiotem opracowania jest EKSPERTYZA TECHNICZNO-BUDOWLANA DAWNEJ KANONII TUMLIN (OBECNIE SĄDU BISKUPIEGO DIECEZJI KIELCKIEJ) w związku z planowanymi pracami remontowo-konserwatorskimi murów i elewacji. Obszar inwestycji obejmuje część działki 1132/4 oraz część działki 592/5, obręb 0017 Kielce, jedn. ewid. 266101_1 Kielce.
- 1.2. Celem opracowania jest ocena stanu technicznego obiektu w związku z planowanymi pracami remontowo – konserwatorskimi murów i elewacji.
- 1.3. Opracowanie swym zakresem obejmuje zagadnienia bezpieczeństwa:
 - ogólnego stanu techniczno-konstrukcyjnego,
 - określenie zakresu prac remontowych,
 - wnioski i zalecenia,

w odniesieniu do aktualnych przepisów i norm oraz zasad wiedzy technicznej i sztuki budowlanej.

Zakres analizy ograniczono zasadniczo do murów zewnętrznych oraz elewacji budynku.

2. PODSTAWA OPRACOWANIA.

- umowa i uzgodnienia z Inwestorem,
- mapa zasadnicza w skali 1:1000,
- odkrywki/badania i wizje lokalne,
- Opinia geotechniczna i dokumentacja badań podłoża gruntowego o warunkach gruntowo – wodnych w rejonie budynku przy ul. Jana Pawła II-go na działce o numerze ewidencyjnym 1132/3 sporządzona przez „GEOINŻYNIERIA” Paweł Mróz w marcu 2023 roku,
- Ocena stanu technicznego konstrukcji stropu nad pierwszym piętrzem w budynku Sądu Biskupiego w Kielcach przy ul. Jana Pawła II 1 dla potrzeb montażu warstwy izolacji termicznej z wełny mineralnej sporządzona przez mgr inż. Łukasza Nowaka w czerwcu 2022 roku,
- Projekt budowlany/techniczny „Remontu budynku Sądu Biskupiego polegającego na wymianie zewnętrznej stolarki drzwiowej i okiennej, grzejników, dociepleniu stropu nad piętrzem przy ul. Jana Pawła II w Kielcach, dz. nr ewid. 1132/1, 1132/3, 1132/4, obręb 17” sporządzony przez Pracownię Architektoniczną „ebe STUDIO” dr inż. arch. Edytę Banachowską w maju 2022 roku.

- Archiwalna dokumentacja udostępniona przez WKZ Kielce,
- archiwalna dokumentacja fotograficzna oraz literaturowa,
- literatura techniczna,
- obowiązujące Prawo Budowlane oraz przepisy szczególne,
- katalog aktualnych norm projektowych PN-EN.

3. KRÓTKI RYS HISTORYCZNY

Fundatorem kanonii Tumlin, czyli uposażenia dla kolejnego kanonika kolegiaty kieleckiej był ks. Benedykt Kluczewski, prepozyt i oficjał kielecki. Biskup krakowski Konstanty Szaniawski erygował tą prebendę w 1724 roku, dołączając do niej dochody parafii w Tumlinie. Prawo prezenty i patronatu przekazał biskupom krakowskim. Do obowiązków kanonika należało głosić w niedziele i święta kazania w kolegiacie i uczestniczyć w chórze kanonickim. Początkowo kanonik tumliński mieszkał w domu wiceprepozyta, na posesji prepozyta, w sąsiedztwie kolegiaty pw. Najświętszej Maryi Panny. Ksiądz kanonik Eustachy Słonka w 1751 roku rozebrał ten stary domek i na jego miejscu wznosił murowany budynek kanonii Tumlin w 1754 roku. Początkowo mieszkali w nim kanonicy, w XIX wieku był wynajmowany lokatorom i na cele administracyjne. Dopiero w latach 70 – tych XIX wieku przeprowadzono remont, przeznaczając go ponownie na mieszkanie kanoników. W 1888 roku rozbudowano sąsiedni dom prepozyta (wówczas już siedzibę biskupa) likwidując niewielki odstęp między budynkami i zasłaniając tym samym boczną elewację kanonii. W latach 80 – tych XX wieku wystawiono na tyłach kanonii Tumlin nowe skrzydło zabudowań Kurii Diecezjalnej zaprojektowane przez architekta Stanisława Skibniewskiego, usytuowane na skarpie, wzdłuż ulicy Czerwonego Krzyża.

4. OGÓLNY OPIS TECHNICZNY OBIEKTU

Budynek znajduje się w śródmieściu, na Wzgórzu Zamkowym (fot.1-2). Usytuowany kalenicowo na skarpie formuje kraniec wschodniej pierzei ulicy Jana Pawła II. Niewielką budowlę dawnej kanonii charakteryzuje przemyślana prostota i funkcjonalizm. Budynek wzniesiony na planie niezbyt wydłużonego prostokąta. Prostopadłościenna, piętrowa bryła, nakryta dachem trójspadowym, uzyskała późnobarokową oszczędną dekorację, nadającą jej w swojej prostocie prawie monumentalny charakter. Elewacje o regularnym, symetrycznym rytmie osi i prostokątnych oknach, otrzymały podobną, kompletną artykulację wyrażającą się w rytmie płytkich ryzalitów i zaokrąglonych narożach opiętych lizenami w wielkim porządku. Trójdzielny układ fasady uzyskano przez zagłębienie partii środkowej, w której na parterze, znajduje się arkadowy otwór wejściowy. Układ ten powtórzono odwrotnie na tylnej elewacji, za pomocą płaskiego ryzalitu. Budynek ma tylko jedną małą, sklepioną piwnicę w narożniku południowo-wschodnim budynku. Rozplanowanie parteru jest prawie symetryczne względem osi poprzecznej. Dwutraktowe wnętrze przedziela szeroka sień, usytuowana na krótszej osi budynku. Po jej lewej stronie znajduje się kilka pomieszczeń sklepionych kolebkowo. Piętro ma układ dwuipółtraktowy, z korytarzem na osi podłużnej budynku. Budynek obecnie boczną elewacją południową przylega do wyższego domu prepozyta, ob. Kurii Diecezjalnej. Budynek Sądu Biskupiego (dawnej kanonii Tumlin) jest wpisany do rejestru zabytków nieruchomych (nr rej.: A-339 oraz A-503 z dn. 06.09.1971r.).

Fot. 1 Kanonia Tumlin (obecnie Sąd Biskupi) wrzesień 2023 r.

Fot.2 Kanonia Tumlin w 1885 roku

5. WARUNKI GRUNTOWO – WODNE

W marcu 2023 roku sporządzono Opinię Geotechniczną oraz Dokumentację Badań Podłoża Gruntowego dla potrzeb określenia warunków gruntowo – wodnych w rejonie budynku. Wykonano 2 otwory geotechniczne do głębokości 2,3-3,0m p.p.t. oraz jedną odkrywkę fundamentu.

Podłoże gruntowe budują nasypy niekontrolowane, mało wilgotne, półzwarte gliny i gliny zwięzłe oraz zwietrzelina kamienista wapieni.

Wody gruntowej nie stwierdzono do głębokości wykonywanych odwiertów. Okresowo wody gruntowe mogą występować na stropie gruntów spoistych.

Głębokość przemarzania w tym rejonie wynosi 1,00 m p.p.t.

Szczegółowy opis warunków gruntowo-wodnych znajduje się w dokumentacji geotechnicznej.

Nie odnotowano negatywnych zmian w stanie podłoża gruntowego, a także znaczących zmian w stanie konstrukcyjnym fundamentów, które nie są związane z typem obiektu, wieloletnim użytkowaniem, sposobem wykonania, występującą skarpą oraz czynnikami zewnętrznymi (np. nieszczelnością kanalizacji deszczowej) .

Inwestycja objęta opracowaniem zalicza się do trzeciej kategorii geotechnicznej, która obejmuje obiekty budowlane zabytkowe i monumentalne.

W związku z zakresem opracowania – remont murów i elewacji oraz braku widocznego negatywnego wpływu gruntu i sposobu posadowienia na stan konstrukcyjny obiektu nie wykonywano dodatkowych badań geologicznych. Stan techniczny podłoża gruntowego – dobry.

6. KRYTERIA OCENY OBIEKTU

6.1. Kryteria oceny elementów konstrukcyjnych:

Ocena	Kryterium oceny elementów
Bardzo dobry	Konstrukcja lub jej element aktualnie ani w najbliższym okresie czasowym nie wymaga żadnych ingerencji.
Dobry/ zadowolający	Konstrukcja lub jej element obecnie nie wymaga żadnych napraw i remontów, zalecane są prace naprawcze lub zabezpieczające w niewielkim zakresie w ciągu najbliższych kilku lat.
Dostateczny	Konstrukcja lub jej element wymaga ingerencji w najbliższym czasie, zakres remontu lub naprawy jest znaczny, ale niewykonanie ich nie grozi bezpieczeństwu użytkownika. Zaleca się wykonywać okresowe przeglądy stanu technicznego elementów konstrukcyjnych
Niedostateczny/ niezadowolający	Konieczne są niezwłoczne naprawy, ich niewykonanie grozić może w najbliższym czasie awarią i pogłębianiem zniszczeń, jednak konstrukcja aktualnie nie stwarza zagrożenia dla zdrowia i życia ludzi w budynku i jego pobliżu przy aktualnym sposobie jego wykorzystania. Element powinien zostać wzmocniony w najbliższym możliwym terminie
Awaryjny	Konstrukcja w stanie awaryjnym, konieczność wykonania natychmiast wzmocnienia, remontu lub wymiany; stanowi bezpośrednie zagrożenie zdrowia i życia ludzi w budynku lub jego pobliżu.

6.2. Kryteria oceny elementów wykończeniowych:

Ocena	Kryterium oceny elementów
Bardzo dobry	Brak jakichkolwiek zastrzeżeń do wyglądu i funkcjonowania danego elementu wykończenia.
Dobry/ zadowolający	Niewielkie uszkodzenia elementu mające jedynie wpływ na estetykę
Dostateczny	Elementy uległy znacznemu zużyciu w wyniku eksploatacji. Występują uszkodzenia, które nie mają większego wpływu na konstrukcję budynku oraz na bezpieczeństwo użytkownika.
Niedostateczny/ niezadowolający	Silna degradacja elementów wykończenia. Uszkodzenia mogące mieć niekorzystny wpływ na obiekt lub mogą zagrażać bezpieczeństwu użytkownika. Należy je pilnie naprawić.

7. STAN TECHNICZNY OBIEKTU

Obiekt w okresie użytkowania podlegał sukcesywnie i naprzemiennie przebudowom, znacznej ilości remontom. Szczegółowe informacje na temat prowadzonych prac nie są znane. Należy zwrócić uwagę, że ogólnie występujące uszkodzenia obiektu związane są z jego normalną, wielowiekową eksploatacją oraz z występującym usytuowaniem na skarpie, występującymi drganiami w wyniku ruchu pojazdów oraz nieszczelnością kanalizacji deszczowej. Zasadnicze planowane prace związane z pracami remontowo – konserwatorskimi murów i elewacji. Ocenę elementów konstrukcyjnych zasadniczo ograniczono do przestrzeni planowanych robót budowlanych.

7.1. Warunki posadowienia oraz fundamenty

Wg wykonanych badań podłoża oraz odkrywki fundamentów podłoże gruntowe w poziomie fundamentu budują mało wilgotne, półzwarte gliny i gliny zwięzłe pod którymi zlokalizowany jest strop zwietrzliny kamienistej z wapieni. Warstwę powierzchniową budują nasypy niekontrolowane, które formują skarpe oraz teren od strony północnej i wschodniej. Od strony zachodniej teren ukształtowany w formie ciągu pieszego ze schodami o nawierzchni z kostki brukowej.

W miejscu wykonanej odkrywki (rys.1,fot.3) (w pobliżu narożnika północno – zachodniego budynku przy elewacji północnej) stwierdzono posadowienie budynku na murze kamiennym na zaprawie wapiennej na głębokości ok. 1,00m od opaski betonowej znajdującej się ok. 10cm ponad istniejącym terenem.

Skarpę od strony północnej zamyka mur ogrodzeniowy stanowiący jednocześnie mur oporowy. W narożniku północno – zachodnim występuje uskok otaczającego terenu wynoszący ok. 70cm. Prawdopodobnie w samym narożniku występuje przejście/uskok poziomu fundamentów (w miejscu słupka ogrodzenia) w celu dopasowania do ukształtowania terenu i stropu gruntów nośnych. Na zdjęciach archiwalnych z końca XIX wieku widoczne jest ukształtowanie skarpy z łagodnym przejściem terenu w kierunku placu NMP (fot.4).

Wg archiwalnej dokumentacji fotograficznej na przełomie XIX i XX wieku w celu zagospodarowania terenu i wzmocnienia skarpy posadzono drzewa i krzewy (fot. 5). W kolejnych latach wybudowano ogrodzenie stanowiące zabezpieczenie skarpy i wydzielenie terenu. W latach 30-tych XX – tego wieku przebudowano obecną ul. Jana Pawła II obniżając poziom jezdni z ukształtowaniem ciągów schodów i murków oporowych po obu stronach jezdni (fot.6).

Na etapie przebudowy placu NMP oraz otaczającego terenu w 2011 roku usunięto większość drzew w obrębie skarpy, wykonano jej przebudowę oraz na nowo ukształtowano otoczenie.

Od strony północnej i zachodniej stwierdzono odspojenia opasek betonowych oraz ciągów pieszych oraz zawilgocenia w wyniku niedrożności kanalizacji deszczowej.

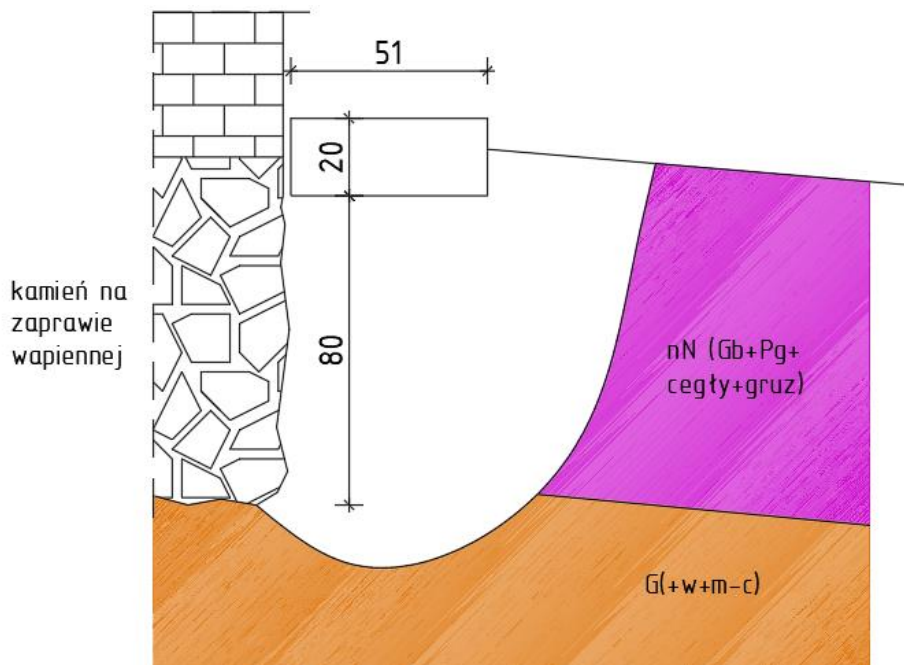
Stan techniczny fundamentów dostateczny.

Wnioski: fundamenty są prawdopodobnie posadowione na gruntach nośnych (mało wilgotne, półzwarte gliny i gliny zwięzłe). Wg odkrywki fundamentów (w pobliżu narożnika północno – zachodniego) posadowienie na styku gruntów nośnych i nasypów. Prawdopodobnie w związku z ukształtowaniem stropu gruntów nośnych oraz terenu od strony zachodniej wykonano przejście/obniżenie fundamentów w miejscu istniejącego słupka ogrodzenia). Teren od strony północnej budowała skarpa, która została obsadzona drzewami i krzewami, a z czasem zabezpieczona murkiem ogrodzenia. Na etapie przebudowy terenu ok. 2011 roku

usunięto większość drzew oraz przebudowano zagospodarowanie terenu. Systemy korzeniowe wraz z ogrodzeniem stanowiły naturalne zabezpieczenie skarpy. W wyniku zmian doszło prawdopodobnie do rozluźnienia skarpy, a wykonane podbudowy ukształtowania terenu zostały niewystarczająco zagęszczone. Ponadto w wyniku nieuszczelnności kanalizacji deszczowej podziemnej i odprowadzenia powierzchniowego w narożniku północno – zachodnim na tereny zielone dochodzi do wymywania frakcji piaskowych podbudowy i wykonanego zagospodarowania terenu.

Negatywny wpływ na stan murów ma zastosowana nawierzchnia brukowa oraz oddziaływania dynamiczne związane z ruchem samochodowym pojazdów osobowych oraz ciężkich (np. podczas remontu Teatru im. Stefana Żeromskiego).

Ze względu na zarysowania murów (w szczególności traktu północnego budynku) od strony skarpy należy wykonać wzmocnienie gruntu/fundamentów. Zaleca się wzmocnienie poprzez zastosowaniem mikropali. W obrębie narożnika północno – zachodniego należy wzmocnić grunt/skarpę metodą iniekcji.

Rys. 1 Odkrywką fundamentu w pobliżu narożnika północno – zachodniego. Fundament kamienny posadowiony na styku gruntów nośnych

Fot.3 Fundament kamienny na zaprawie wapiennej. Posadowienie ok. 1m od opaski betonowej

Fot.4 Kanonia Tumlin w latach 1885-1901 roku. Naturalne ukształtowanie skarpy od strony północnej

7.2. Mury/ściany

Istniejące mury/ściany murowane z kamienia oraz cegły na zaprawie wapiennej. W części przyziemia wysoki cokół, który wyrównuje spadek terenu. Wg dostępnej fotograficznej dokumentacji archiwalnej w obrębie wejścia do budynku teren był znacznie niżej (zbliżony do obecnego narożnika północno – zachodniego) (fot.4-5).

Od strony wschodniej stwierdzono odspojenia wysuniętego cokołu w obrębie wejścia do budynku (fot.7)

Stwierdzono zarysowania murów zewnętrznych od gzymsów poprzez nadproża okienne w stronę strefy cokołowej. Większość zarysowań dotyczy traktu północnego budynku oraz elewacji zachodniej. Od strony wschodniej w miejscu pęknięć i rys wykonano w ostatnim czasie zacierkę zaprawą/białym klejem, która ponownie uległa pęknięciu (fot.8-9). Wewnątrz budynku nie stwierdzono zarysowań i pęknięć (prawdopodobnie ze względu niedawny remont wewnątrz obiektu) oraz zasadnicze usztywnienie, które stanowią sklepienia w części północnej.

Na zdjęciach archiwalnych z 2002 roku stwierdzono występowanie części rys z obecnie występujących na elewacji zachodniej (fot.7).

Stan techniczny murów/ścian dostateczny.

Wnioski: istniejące mury/ściany z licznymi zarysowaniami części zewnętrznej muru, w szczególności w obrębie traktu północnego oraz elewacji zachodniej. Występujące pęknięcia nie są nowe i część z nich jest widoczna na zdjęciach archiwalnych. Związane jest to prawdopodobnie z występującym ukształtowaniem terenu, zniszczeniami okresu wojennego, a także rozluźnieniem skarpy i niewystarczającym zagęszczeniem terenu podczas przebudowy w 2011 roku. Negatywny wpływ na stan zachowania ma zastosowana nawierzchnia brukowa oraz oddziaływania dynamiczne związane z ruchem samochodowym pojazdów osobowych oraz ciężkich (np. podczas remontu Teatru im. Stefana Żeromskiego).

W pierwsze kolejności należy wykonać wzmocnienie fundamentów oraz gruntu, a następnie wykonać naprawę muru przez jego zespolenie prętami heliakalnymi tworzącymi ściągę stalowe z prętów #10 oraz naprawę mniejszych pęknięć i rys prętami #8.

Odspojenia strefy cokołowej od strony wschodniej są spowodowane prawdopodobnie nieprawidłowym przemurowaniem (lico cokołu słabo przewiązane z murem) oraz wymywaniem frakcji piaskowych w obrębie występującej w tym miejscu kanalizacji deszczowej.

Widoczne odspojenia opaski z kostki spowodowane są wymywaniem podbudowy, niewystarczającą długością palisady w gruncie oraz zagęszczeniem wokół podstawy. Należy sprawdzić stan kanalizacji deszczowej poprzez odsłonięcie istniejącej podbudowy pod kostką z wykonaniem oceny technicznej muru. Ze względu na odspojenie cokołu należy wykonać przemurowanie części licowej.

Przemurowanie wykonać z istniejących elementów na zaprawie wapienno-triasowej np. Remmers. Elementy uszkodzone wymienić na nowe z cegły pełnej o zbliżonych parametrach. Przemurowanie kotwić do istniejącego muru za pomocą prętów wklejanych.

Fot.7 Uszkodzenia cokołu od strony wschodniej w obrębie rury spustowej

Fot.10 Stan elewacji zachodniej w październiku 2002 roku

Fot.8 Uszkodzenia/pęknięcia/zarysowania elewacji wschodniej

Fot.9 Uszkodzenia/pęknięcia/zarysowania elewacji zachodniej

7.3. Sklepienia i stropy

Część podpiwniczoną oraz część północną parteru przykrywają sklepienia kolebkowe. W strefie wejścia do budynku, w części południowej parteru oraz całość piętra przykrywają stropy drewniane belkowe.

Sklepienia w części północnej oraz układ ścian wewnętrznych stanowią zasadnicze usztywnienie budynku. W obrębie stropów belkowych nie stwierdzono zarysowań, które zostały prawdopodobnie usunięte na etapie prac remontowych wnętrza i zabudowy sufitem z płyt g-k.

W czerwcu 2022 r. zaprojektowano docieplenie istniejącego stropu poddasza wełną mineralną. Ze względu na zakres opracowania nie poddawano elementów stropowych szczegółowym oględzinom. Nie stwierdzono zarysowań oraz pęknięć świadczących o nieprawidłowej pracy konstrukcji elementów stropowych.

7.4. Więźba dachowa i pokrycie

Pierwotnie budynek był nakryty dachem czterosпадowym, który przebudowano. Obecnie budynek nakrywa dach trójspadowy. Więźba dachowa drewniana w układzie krokwiowo – płatwiowym. Płatwie i słupki (ramy) usytuowane prostopadle do krokwi. Połączenia za pomocą łączników ciesielskich. Pokrycie dachu blachą płaską na rąbek stojący okrągły w ostatnim okresie przemalowaną na kolor grafitowy.

Ze względu na zakres opracowania nie poddawano elementów więźby szczegółowym oględzinom. Nie stwierdzono ugięć i przemieszczeń świadczących o nieprawidłowej pracy konstrukcji.

7.5. Elewacje

7.5.1 Tynki zewnętrzne

Ściany w strefie cokołowej otynkowane tynkiem cementowo-wapiennym (w miejscu ubytków stwierdzono pojedynczą warstwę tynku). W strefie parteru oraz piętra tynki wapienne o grubości ok. 4-5cm. Lokalnie tynki wymienione na cementowo – wapienne.

Podczas oględzin obiektu stwierdzono liczne zarysowania tynków strefy cokołowej o charakterze pajęczynowym (fot. 11) z licznymi złuszczeniami powłok malarskich. W strefie parteru i piętra lokalnie występujące zarysowania skurczowe.

W obrębie elewacji zachodniej na styku z nawierzchnią oraz w narożniku północno – wschodnim stwierdzono uszkodzenia i ubytki tynków. Od strony wschodniej w miejscu wykonywanych instalacji występują liczne ślady napraw elewacji z nieestetycznym zaciągnięciem klejem/zaprawą (fot. 12). Od strony wschodniej w miejscu pęknięć i rys wykonano zacierkę zaprawą/białym klejem. W miejscu występowania niedrożnej rury spustowej od strony wschodniej (w miejscu ryzalitu) występują znaczne ubytki powłok malarskich, uszkodzenia strukturalne tynku z silnym osypywaniem (fot. 13-14).

Podczas opłukiwania tynków stwierdzono lokalne odspojenia od podłoża (w szczególności w narożniku północno – wschodnim). Należy się liczyć z odspojeniem od 10-15% powierzchni tynków. Podczas pomiarów wilgotności stwierdzono podwyższone zawilgocenie tynków i murów do poziomu ok. 1,5m od terenu.

W obrębie glicyfów okiennych od strony zachodniej stwierdzono ubytki tynków oraz liczne pęknięcia i zarysowania glicyfów wszystkich okien. (fot. 15).

Stwierdzono liczne zabrudzenia strefy cokołowej w wyniku oddziaływania wody rozbryzgowej od istniejących opasek i nawierzchni chodnika.

Stan techniczny tynków zewnętrznych dostateczny.

Wnioski: cała strefa cokołowa budynku oraz lokalnie elewacja zachodnia w części parteru i piętra posiada liczne uszkodzenia tynków o układzie pajęczynowym/charakterze rys skurczowych. Spowodowane jest to prawdopodobnie nieprawidłowym przygotowaniem podłoża (niewystarczająca przyczepność do podłoża oraz brak zagruntowania/wzmocnienia podłoża), zbyt szybkie wysychanie świeżego tynku powodujące nadmierne naprężenia oraz lokalnie występująca zbyt duża grubość tynku.

Uszkodzenia tynków elewacji wschodniej związane są z niedrożnością rur spustowych. Cykliczne znaczne zawilgocenia doprowadziły do utraty adhezji i znaczne osypywania się tynku. Podczas montażu tablic elektrycznych na elewacji wschodniej wykonano nieestetyczne uzupełnienia tynków.

Uszkodzenia tynków wokół okien związane są z zastosowaną grubością tynków oraz występującym oddziaływaniem dynamicznym w wyniku ruchu pojazdów. Ponadto migrująca woda opadowa oraz wilgoć w szczelinach prowadzi do występowania zjawiska mrozowego. Wokół okien należy skuć tynki glifu i wykonać je jako nowe.

W związku z wykonaniem strefy cokołowej z tynków, które uległy silnemu spękaniu pajęczynowemu, oraz zawilgoceniu należy wykonać wymianę tynków strefy cokołowej na nowe tynki. Dodatkowo w strefie odspojenia tynków w wyższych partiach elewacji (ok. 10-15%) i uszkodzeń oraz znacznych zawilgoczeń wokół rury spustowej przy ryzalicy od strony wschodniej zaleca się wymianę tych fragmentów. Tynki wykonać jako renowacyjne.

Fot.11 Spękania tynku i złuszczenia powłok malarskich strefy cokołowej od strony zachodniej

Fot.12 Widoczne niestaranne/nieestetyczne ślady montażu instalacji

Fot.13 Uszkodzenia tynków, odspojenia opaski oraz agresja mikrobiologiczna w narożniku północno - wschodnim

Fot.14 odspojenie powłok, osypywanie się i zawilgocenie tynku

Fot.15 Przykład uszkodzenia glifów okiennych

7.5.2 Gzymsy, elementy kamienne i detale architektoniczne

Kondygnacje rozdziela gzyms kordonowy/międzypiętrowy prosty. Wykonany poprzez wysunięcie elementów z cegły przed lico. Całość budynku zwieńcza gzyms wieńczący/koronujący z cegły maskujący wolną przestrzeń na styku z dachem.

W strefie wejścia od strony zachodniej oraz wschodniej zlokalizowane są widoczne, nieotynkowane fragmenty z kamienia.

Na osi elewacji zachodniej (frontowej) umieszczono arkadowy otwór wejściowy w płytkim zagłębieniu. Ponad otworem boniowanie z tynku podkreślające otwór (fot. 16). W ryzalicie elewacji wschodniej umieszczony otwór drzwiowy z zadaszeniem prostym z blachy stalowej.

W obrębie elewacji zachodniej stwierdzono liczne zarysowania gzymsu kordonowego oraz pęknięcia/zarysowania gzymsu wieńczącego po całym obwodzie w miejscu zarysowań w otworach okiennych (fot. 17). Na styku wieńca koronującego z obróbką blacharską stwierdzono znaczne ubytki tynków (fot. 18).

Stan techniczny gzymsów dostateczny. Stan techniczny elementów kamiennych i detali architektonicznych zadowalający.

Wnioski: gzymsy posiadają pęknięcia/rysy w linii pęknięć/rys murów zewnętrznych. Gzyms koronujący dodatkowo posiada uszkodzenia i ubytki w obrębie obróbek blacharskich spowodowane prawdopodobnie gromadzeniem się wody opadowej i wilgoci oraz występowania zjawiska mrozowego. Gzyms kordonowy posiada liczne zarysowania w linii spoin gzymsu.

Należy wykonać zespolenie gzymsu koronującego prętami heliakalnymi. W miejscu ubytków na styku z obróbkami blacharskim należy uzupełnić wyprawy tynkarskie i wyrównać powierzchnię. W razie konieczności przeprowadzić reprofilację gzymsu.

W miejscu zarysowań/pęknięć gzymsu kordonowego należy doczyścić powierzchnię, uzupełnić ubytki spoin. Następnie zastosowanie środków gruntujących, osiatkować gzyms siatką z włókna szklanego i zastosować masę/zaprawę tynkarsko – murarską z trasem.

Elementy kamienne należy oczyścić z brudu oraz nawarstwień korozyjnych.

Fot.16 Boniowanie, elementy kamienne, schody elewacji zachodniej. Uszkodzenia tynku w obrębie wejścia

Fot.17 Przykładowe zarysowania gzymsów i ścian elewacji wschodniej

Fot.18 Przykładowe uszkodzenia gzymsów na styku z obróbką blacharską

7.5.3 Powłoki malarskie

Na etapie oględzin obiektu stwierdzono pojedynczą warstwę powłok malarskich w obrębie parteru i piętra oraz podwójną w strefie cokołowej. Elewacja budynku w odcieniach zgniłej zieleni z gzymsami i wnękami w odcieniach koloru białego. Wg wzornika Keim Exclusiv główna część elewacji wg koloru RAL 9410. Strefa cokołowa RAL 9383, która została przemalowana od frontu (elewacja zachodnia) około 2011 roku na kolor jaskrawy zielono-niebieski.

Na etapie oględzin stwierdzono liczne złuszczenia powłok w strefie cokołowej oraz na styku strefy cokołowej z elewacją parteru elewacji zachodniej (fot. 11). Elewacja wschodnia posiada liczne uszkodzenia powłok w obrębie rury spustowej (fot.8). W narożniku północno – wschodnim znaczne uszkodzenia/odspojenia powłok łącznie z tynkiem (fot.13). W strefie styku strefy cokołowej z opaskami i chodnikiem liczne zabrudzenia powłok malarskich.

Stan powłok malarskich dostateczny ze stanem niezadowalającym strefy cokołowej.

Wnioski: stwierdzone złuszczenia powłok malarskich elewacji zachodniej związane są przede wszystkim z negatywnym wpływem deszczów i wilgoci. Zastosowane powłoki poddawane zacinającym deszczom od strony zachodniej ulegają następnie gwałtownemu przesuszeniu. Pozostałe uszkodzenia związane są z uszkodzeniami tynków i murów w obrębie rys gdzie występują złuszczenia powłok. Od strony wschodniej złuszczenia związane są z negatywnym oddziaływaniem wilgoci w wyniku nieszczelności/niedrożności rur spustowych.

Zasadnicze uszkodzenia powłok malarskich dotyczą strefy cokołowej elewacji zachodniej. Zastosowana wtórna powłoka malarska o jaskrawej kolorystyce uległa złuszczeniu łącznie z warstwą pierwotną. Ze względu na brak usunięcia warstwy pierwotnej/zagruntowania powierzchni doszło do odspojenia całości powłok.

Ze względu na uszkodzenia tynków strefy cokołowej oraz w miejscach/wymienianych odspojonych/uszkodzonych tynków zostaną usunięte powłoki malarskie razem z tynkiem i wykonane jako

nowe. Ze względu na zalecane wzmocnienie całości tynków poprzez wykonanie siatki zbrojącej i nowego szpachlowania należy usunąć odspojone powłoki, odgrzybić, wzmocnić powierzchnię tynku, zastosować preparaty gruntujące i wykonać nowe powłoki malarskie.

7.6. Opaski oraz schody

Od strony zachodniej wzdłuż budynku ciąg pieszy z kostki betonowej. Od strony północnej opaska betonowa gr. ok. 20cm, która uległa odspojeniu. Od strony wschodniej wzdłuż elewacji ciąg pieszy/opaska z kostki betonowej na wysokim podłożu. Na etapie oględzin stwierdzono odspojenia ułożonej kostki oraz osunięcia zgodne z kierunkiem spadku skarpy (fot. 19).

Istniejące schody kamienne z piaskowca od strony zachodniej kamienne w postaci stopni blokowych – obecnie 3 schodki (fot.16). Wg dokumentacji archiwalnej pierwotnie teren znajdował się znacznie niżej wzdłuż budynku, schody stanowiły 6-7 stopni. Podczas przebudowy ul. Jana Pawła II w latach 30 -tych XX – tego wieku zmieniono ukształtowania otaczającego terenu.

Schody posiadają drobne uszkodzenia kamienia oraz deformacje w wyniku uszkodzeń/braku spoin.

Stan techniczny opasek niezadowolający. Stan techniczny schodów kamiennych dostateczny.

Wnioski: występujące odspojenia opaski od strony północnej oraz kostki od strony wschodniej są związane prawdopodobnie z niewystarczającym zagęszczaniem przebudowywanego terenu w 2011 roku oraz negatywnym oddziaływaniem niedrożności/uszkodzeń kanalizacji deszczowej od strony wschodniej. Odspojenia umożliwiają swobodną migrację wód opadowych oraz roztopowych po licu muru prowadząc do jego zawilgocenia.

W wyniku wyłukania spoin schodów kamiennych elewacji zachodniej dochodzi do obluzowania stopni.

Istniejącą kostkę od strony wschodniej (od ryzalitu w kierunku narożnika północno – wschodniego) należy rozebrać, wykonać wzmocnienie podbudowy, osadzić na nowo palisadę zamykającą/

Wzdłuż elewacji północnej należy wykonać nową opaskę.

Istniejące stopnie blokowe elewacji zachodniej należy oczyścić z brudu i nawarstwień korozyjnych.

Wykonać wydłutowanie szczelin osłabionych spoin i uzupełnić je na nowe.

Fot.19 Odspojenia ułożonej kostki oraz osunięcia zgodne z kierunkiem spadku skarpy

7.7. Obróbki blacharskie, orynnowanie oraz odwodnienie

Istniejące odwodnienie dachu w postaci rynien i rur spustowych (nowych) z blachy stalowej ocynkowanej. Przejścia rur spustowych przez gzymsy koronujące. W poziomie terenu od strony zachodniej i wschodniej rury spustowe żeliwne odprowadzające wodę opadową do kanalizacji deszczowej. Od strony północnej odprowadzenie wody opadowej na tereny zielone.

Od strony wschodniej stwierdzono niedrożność/uszkodzenie rury spustowej.

Wokół gzymsu koronującego wykonane są obróbki blacharskie zabezpieczające jego górną krawędź. W oknach i wnękach parapety z blachy stalowej. Na etapie przemalowania dachu wykonano naprawy obróbek wokół kominów. W oknach parteru kraty stalowe.

Stan techniczny orynnowania i obróbek blacharskich dobry. Stan techniczny odwodnienia niezadowolający.

Wnioski: Na etapie realizacji należy sprawdzić stan kanalizacji deszczowej poprzez kamerowanie oraz jej ewentualnego udrożnienia. W obrębie narożnika ryzalitu elewacji wschodniej w miejscu rury spustowej należy sprawdzić stan kanalizacji deszczowej poprzez odsłonięcie istniejącej podbudowy pod kostką z wykonaniem oceny technicznej muru. Zaleca się podłączenie istniejącej rury spustowej od strony północnej do kanalizacji deszczowej na terenie działki diecezjalnej.

Po wykonaniu napraw/uzupełnieniu ubytków gzymsu koronującego należy sprawdzić szczelność obróbek blacharskich wzdłuż gzymsów.

Na etapie realizacji należy sprawdzić uszczelnienie przejść rur spustowych przez gzyms koronujący.

8.ZALECANE METODY NAPRAW I ZABEZPIECZEŃ

Istniejące mury oraz elewacje budynku Kanonii Tumlin (obecnie Sądu Biskupiego) wymagają prac remontowo – konserwatorskich. Prace powinny obejmować wzmocnienie fundamentów i gruntu, wzmocnienie istniejących murów zbrojeniem helikalnym, remont cokołów, remont istniejących tynków zewnętrznych, wykonanie nowych powłok malarskich, nowej opaski od strony północnej oraz remontem schodów od strony zachodniej. Prace należy poprzedzić sprawdzeniem kanalizacji deszczowej oraz jej ewentualnym udrożnieniem.

8.1. Kanalizacja deszczowa / orynnowanie

Przed rozpoczęciem robót remontowych na etapie realizacji należy sprawdzić stan kanalizacji deszczowej poprzez kamerowanie oraz jej ewentualnego udrożnienia. W obrębie narożnika ryzalitu elewacji wschodniej w miejscu rury spustowej należy sprawdzić stan kanalizacji deszczowej poprzez odstonięcie istniejącej podbudowy pod kostką z wykonaniem oceny technicznej muru. Zaleca się podłączenie istniejącej rury spustowej od strony północnej do kanalizacji deszczowej na terenie działki diecezjalnej.

8.2. Wzmocnienie fundamentów oraz gruntu

Wzmocnienie fundamentów wykonać poprzez zastosowanie mikropali betonowych lub stalowych bez wykonywania dodatkowego oczepu żelbetowego (z przewiertem istniejącego fundamentu kamiennego).

8.2.1 Mikropale betonowe

Zaleca się wzmocnienie mikropalami systemu Titan (lub równorzędnym) o średnicy od 100 do 250 mm. Elementem nośnym mikropali będzie rura stalowa (tzw. idea „samowiercącego zbrojenia”). Żerdzie wraz z łącznikami, elementami dystansowymi i końcówką wiertniczą tworzą kompletny zestaw będący konstrukcją mikropala jednocześnie wykorzystywanego do wiercenia otworu i iniekcji.

Nośność mikropali należy ustalić na etapie realizacji poprzez wykonanie badań próbnych. Przed rozpoczęciem robót należy sporządzić projekt palowania.

Mikropale wykonać w rozstawie co ok. 1-1,2m i zagłębić w zwietrzelinie kamiennej z wapieni.

Mikropale systemu TITAN wykonywane są przy użyciu standardowych, obrotowo-udarowych urządzeń wiertniczych, podczas jednego etapu technologicznego – jednocześnie z wierceniem, prowadzona jest iniekcja oraz montaż zbrojenia. Jest to możliwe dzięki specjalnej konstrukcji żerdzi TITAN - “trzy w jednym”, służących jako tracony przewód wiertniczy, przewód iniekcyjny oraz zbrojenie mikropala. Końcówka żerdzi wyposażona jest w traconą koronkę wiertniczą, dobraną odpowiednio do rodzaju gruntu. Ciągły gwint żerdzi umożliwia dowolne ich cięcie i łączenie.

8.2.2 Mikropale stalowe

Alternatywną metodę stanowią mikropale stalowe np. „STATIpile”, które są wbijanymi mikropalami o spiralnym

kształcie wykonanymi ze stopu aluminium. Helikalny, skręcony kształt mikropala tworzy znaczną powierzchnię tarcia. Podczas montażu przez wbijanie jest stopniowo wkręcany, a otaczająca gleba jest ściskana (zagęszczana).

Średnica pali wynosi 60 mm i 100 mm.

W przypadku zastosowania alternatywnej metody wzmocnienia należy sporządzić projekt palowania.

Mikropale wykonać w rozstawie co ok. 1-1,2m i zagłębić w zwietrzelinie kamiennej z wapieni.

Mikropal STATIpil jest produkowany w odcinkach metrowych zaopatrzonych na jednym końcu w gwintowany pręt ze stali nierdzewnej, a na drugim końcu w gwintowany otwór, pale są skręcane.

Mikropale STATIpil wymagają odkopania części fundamentu oraz obetonowania/połączenia z istniejącym fundamentem w celu zapewnienia współpracy. Ze względu na wykonywanie pali bez dodatkowego oczepu należy otwór iniekcyjny po zakończeniu prac wypełnić zaprawą szybkowiążącą.

Technika ta jest odradzana ze względu na cenę systemu, konieczność odkopania części fundamentu (także w pasie drogowym) i połączenia z istniejącym fundamentem kamiennym zapewniając jego współpracę. Technika ta wywołuje drgania, które mogą wpływać niekorzystnie na konstrukcję.

8.2.3 Iniekcja gruntu

Ze względu na rozluźnienie skarpy należy w obrębie narożnika północno – zachodniego wzmocnić grunt/skarpę metodą iniekcji z zastosowaniem „iniektu” w postaci geopolimeru lub zaczynu cementowego.

Wzmocnienie polega na wykonaniu otworu o niewielkiej średnicy, które natychmiast wypełnia się „iniektem”. Rozszerzenie się podawanego materiału powoduje zwiększenie gęstości, kąta tarcia wewnętrznego i sztywności gruntu. Iniekcja niskociśnieniowa to technika mało ingerencyjna, bezwstrząsowa oraz niepowodująca przeszywnienia fundamentów.

Projekt iniekcji należy sporządzić zgodnie z PN-EN 12715:2021-05. Monitorowanie zapisywanie i analizowanie procesu iniekcji zgodnie z PN-EN 12715.

Prace mają charakter stabilizacyjny. Prace prowadzić aż do momentu wystąpienia ruchu na najbliższym czujniku o wartości <0,5mm oraz wtłoczenia iniektu o wielkości założonej w projekcie iniekcji.

Iniekcję wykonywać metodą tzw. kolejnych dogęszczzeń otworów iniekcyjnych. Iniekcję prowadzić do wysycenia gruntu spoiwem, do wzrostu ciśnienia roboczego iniekcji do wartości granicznych lub do wybicia spoiwa na powierzchni. Nie dopuszcza się do podnoszenia budynku projektowanym wzmocnieniem o wartość większą niż 0,5mm.

8.3. Wzmocnienie murów

W pierwszej kolejności należy wykonać wzmocnienie fundamentów oraz gruntu, a następnie wykonać naprawę muru przez jego zespolenie prętami heliakalnymi tworzącymi ściągi stalowe z prętów #10 oraz naprawę mniejszych pęknięć i rys prętami #8. Do wykonania należy zastosować pręty helikalne ze stali nierdzewnej oraz kotwy helikalne w miejscu zagięć prętów. Do kotwienia zastosować zaprawę o wytrzymałości min. 30 MPa.

Ze względu na odspojenie cokołu elewacji wschodniej należy wykonać przemurowanie części licowej.

W poziomie górnej strefy fundamentów należy wykonać wieniec/cokół żelbetowy szerokości minimum przemurowywanej części oraz nie mniej niż 12cm oraz wysokości 20cm. Cokół kotwić do istniejącego muru za pomocą prętów wklejanych #8 co 20cm na żywicę epoksydową. Zbrojenie podłużnie min. 2 pręty #12 w narożach prętów wklejanych.

Przemurowanie cokołu wykonać z istniejących elementów na zaprawie wapienno-triasowej np. Remmers. Elementy uszkodzone wymienić na nowe z cegły pełnej o zbliżonych parametrach. Przemurowanie kotwić do istniejącego muru za pomocą prętów wklejanych #8 co 30 cm w co drugiej spoinie. Na styku przemurowania powierzchni bocznych cokołu z częścią istniejącą przed tynkowaniem zastosować pasy szerokości min. 30 cm z każdej strony z siatki stalowej. Na styku góry cokołu zastosować narożnik systemowy z siatką z włókna szklanego. Elementy mocować mechanicznie do części przemurowanej i istniejącej. Ubytki spoiny strefy cokołowej uzupełnić. Stosować zaprawy wapienno-trassowe np. TrassInjekt Optolith lub Remmers FM SAN. Do naprawy spoin stosować produkty o wysokiej odporności na siarczany z niską zawartością alkaliów.

8.4. Naprawa tynków

Wokół okien należy skuć tynki glifu i wykonać je jako nowe. Ze względu na grubość przywracanych glifów należy tynk wzmocniać siatkami z włókna, zastosować narożniki systemowe z siatką z włókna i wykonać wzmocnienie siatką w pasie około 30cm wokół otworu okiennego.

W związku z wykonaniem strefy cokołowej z tynków, które uległy silnemu spękaniu pajęczynowemu, oraz zawilgoceniu należy wykonać wymianę tynków strefy cokołowej na nowe tynki. Dodatkowo w strefie odspojenia tynków w wyższych partiach elewacji (ok. 10-15%) i uszkodzeń oraz znacznych zawilgoceń wokół rury spustowej przy ryzalicie od strony wschodniej zaleca się wymianę tych uszkodzonych fragmentów. Tynki wykonać jako renowacyjne np. Remmers SP Top White po uprzednim wzmocnieniu i przygotowaniu podłoża preparatem np. Kiesol firmy Remmers. Po usunięciu tynków sprawdzić zawilgocenie muru. W razie konieczności wykonać osuszanie z zastosowaniem nagrzewnic. Po nałożeniu tynków należy je chronić przed nadmiernym nasłonecznieniem oraz gwałtownym wysychaniem.

Lokalnie w przypadku niewielkich zarysowań tynków wapiennych dopuszcza się oczyszczenie powierzchni, zastosowanie środka gruntującego np. Kiesol i wykonanie wyrównania masą/zaprawą tynkarską – muraską z trassem np. TZM Levell Remmers.

Ze względu na liczbę zarysowań, oddziaływania dynamiczne oraz grubości tynków należy wykonać wzmocnienie całości tynków siatką z włókna szklanego z wykonaniem wyrównania powierzchni mineralną szpachlówką powierzchniową np. Remmers SP Fill Q3 lub KEIM Spachtel.

8.5. Naprawa gzymsów, elementów kamiennych i detali architektonicznych.

Należy wykonać zespolenie gzymsu koronującego prętami heliakalnymi #8. Do wykonania zastosować pręty helikalne ze stali nierdzewnej. Do kotwienia zastosować zaprawę o wytrzymałości min. 30 MPa. W miejscu ubytków na styku z obróbkami blacharskim należy uzupełnić wyprawy tynkarskie i wyrównać powierzchnię. W razie

konieczności przeprowadzić reprofilację gzymsu.

W miejscu zarysowań/pęknięć gzymsu kordonowego należy doczyścić powierzchnię, uzupełnić ubytki spoin za pomocą zapraw wapienno-trassowych np. TrassInjekt Optolith lub Remmers FM SAN. Następnie zastosowanie środków gruntujących np. Kiesol Remmers, osiatkować gzyms siatką z włókna szklanego i zastosować masę/zaprawę tynkarsko – muraską z trassem np. TZM Levell Remmers.

Elementy kamienne należy oczyścić z brudu oraz nawarstwień korozyjnych np. poprzez mycie wodą lub parą pod ciśnieniem z użyciem środków chemicznych np. Schmutzlöser Remmers. Należy wykonać ręczne doczyszczenie miejsc, których nie uda się doczyścić mechanicznie. Należy przeprowadzić dezynfekcję powierzchni kamienia metodą pędzlowania preparatem Remmers BFA lub StoPrim Fungal. W przypadku osłabionych fragmentów materiału kamiennego należy te miejsca nasycić hydrofilnym preparatem krzemianowym np. Funocosil Stenfestiger OH Remmers lub KSE 100 Remmers.

8.6. Wykonanie nowych powłok malarskich

Ze względu na uszkodzenia tynków strefy cokołowej oraz w miejscach/wymienianych odspojonych/uszkodzonych tynków usunąć powłoki malarskie razem z tynkiem i wykonać jako nowe. Ze względu na zalecane wzmocnienie całości tynków poprzez wykonanie siatki zbrojącej i nowego szpachlowania należy usunąć odspojone powłoki, odgrzybić, wzmocnić powierzchnię tynku, zastosować preparaty gruntujące np. Kiesol Remmers i wykonać nowe powłoki malarskie.

Nowe powłoki malarskie wykonać na bazie krzemianów (szkło wodne potasowe). Kolorystykę wykonać w nawiązaniu do rozwiązań istniejących. Wg archiwalnej dokumentacji z lat 60 – tych oraz z 1885 roku widoczna jest nieznacznie ciemniejsza barwa elewacji w stosunku do białej elewacji domu prepozyta. Widoczne jest także podkreślenie strefy cokołowej. Do części w kolorze bieli nie stosować bieli tytanowej.

Należy wykonać unifikację kolorystyczną kominów do koloru ścian. W miejscu boniowania zaleca się pokreślenie rowków białą farbą.

8.7. Wykonanie nowych opasek i remont schodów

Istniejącą kostkę od strony wschodniej (od ryzalitu w kierunku narożnika północno – wschodniego) należy rozebrać, wykonać wzmocnienie podbudowy, osadzić na nowo palisadę zamykającą (w fundamencie z betonu C12/15 gr. 20cm pod palisadą oraz szerokości 15cm po obu stronach palisady do terenu). Palisadę osadzić w gruncie na głębokość min. 1/3 wysokości ponad terenem.

Wzdłuż elewacji północnej należy wykonać nową opaskę szerokości 50cm np. z kostki grafitowej na podbudowie. Nowe opaski wykonać ze spadkiem min. 3% od muru.

Istniejące stopnie blokowe elewacji zachodniej należy oczyścić z brudu i nawarstwień korozyjnych. Wykonać wydłutowanie szczelin osłabionych spoin i uzupełnić je na nowe. Ewentualnie podbudowę wzmocnić, a w przypadku uszkodzeń podbudowy schodów należy wykonać nową podbudowę betonową.

W przypadku uszkodzeń oraz pęknięć strukturalnych kamienia wymienić elementy na

nowe/pełnowartościowe z piaskowca wg wzoru istniejącego. Wysokość stopni wg stanu istniejącego.

8.8. Obróbki blacharskie i orynowanie

Po wykonaniu napraw/uzupełnieniu ubytków gzymsu koronującego należy sprawdzić szczelność obróbek blacharskich wzdłuż gzymsów.

Na etapie realizacji należy sprawdzić uszczelnienie przejść rur spustowych przez gzyms koronujący.

Po wykonaniu nowych powłok malarskich należy zamontować ponownie parapety zewnętrzne. W przypadku uszkodzeń blachy elementy wykonać jako nowe wg wzoru istniejącego.

Ze względu na prawdopodobne uszkodzenie/zabrudzenie istniejącego okratowania należy się liczyć z jego doczyszczaniem oraz przemaalowaniem farbą antykorozyjną w kolorze czarnym.

9. WNIOSKI

Analiza dostępnych materiałów oraz przeprowadzone wizje lokalne, odkrywki, badania makroskopowe i prace diagnostyczne potwierdzają, że istniejący obiekt jest w ogólnym dostatecznym stanie technicznym z lokalnie występującym stanem złym i niezadowalającym w zakresie tynków, powłok malarskich, opasek i rur spustowych.

Szczegółowe przyczyny i stan elementów budynku określono opisano w pkt. 7 niniejszej ekspertyzy.

Liczne zarysowania/pęknięcia części zewnętrznej murów związane są prawdopodobnie z ukształtowaniem stropu gruntów nośnych oraz występującej skarpy od strony północnej, z której na etapie przebudowy terenu ok. 2011 roku usunięto większość drzew. Systemy korzeniowe wraz z ogrodzeniem stanowiły naturalne zabezpieczenie skarpy. W wyniku zmian doszło prawdopodobnie do rozluźnienia skarpy, a wykonane podbudowy ukształtowania terenu zostały niewystarczająco zagęszczone. Ponadto w wyniku nieszczelności kanalizacji deszczowej podziemnej i odprowadzenia powierzchniowego w narożniku północno – zachodnim na tereny zielone dochodzi do wymywania frakcji piaskowych podbudowy i wykonanego zagospodarowania terenu.

Negatywny wpływ na stan murów ma zastosowana nawierzchnia brukowa oraz oddziaływania dynamiczne związane z ruchem samochodowym pojazdów osobowych oraz ciężkich (np. podczas remontu Teatru im. Stefana Żeromskiego).

Ze względu na występujące uszkodzenia w zakresie murów, tynków i powłok malarskich należy przeprowadzić prace remontowo – konserwacyjne w celu zahamowania procesów destrukcyjnych oraz poprawę estetyki zabytku.

10. UWAGI KOŃCOWE

Zasadniczo zarysowania i uszkodzenia murów dotyczą zewnętrznej części murów. Ze względu na grubości murów oraz usztywnienie części budynku sklepieniami zarysowania dotychczas nie objęły całej struktury muru. Część zarysowań została usunięta/naprawiona podczas remontu/odświeżenia wnętrza. C

Obiekt w okresie użytkowania podlegał sukcesywnie i naprzemiennie przebudowom, rozbudowom, znacznej ilości remontom, ale także degradacji w wyniku niewystarczającej dbałości o obiekt. Szczegółowe informacje na temat prowadzonych prac wokół obiektu nie są znane.

Zarysowania/pęknięcia części zewnętrznej murów związane są prawdopodobnie z ukształtowaniem stropu gruntów nośnych, występującą skarpią od strony północnej, a także nieuszczelnnością kanalizacji deszczowej. Negatywny wpływ na stan murów ma zastosowana nawierzchnia brukowa oraz oddziaływania dynamiczne związane z ruchem samochodowym.

Ze względu na dotychczasowe długoletnie użytkowanie można wnioskować, że bezpieczeństwo konstrukcji istniejącego muru będzie zapewnione po wykonaniu zabiegów naprawczych.

- 10.1. Należy wykonać wszelkie prace wg wytycznych zawartych w pkt 8 niniejszej ekspertyzy.
- 10.2. Ze względu na degradację drzwi frontowych w wyniku zaciekania wody opadowej zaleca się wykonanie zadaszenia nad wejściem.
- 10.3. Należy dokonać naprawy uszkodzonych tynków i gzymsów z wykonaniem nowych powłok malarskich.
- 10.4. Ostateczny wybór kolorystyki dokonać przy udziale służb konserwatorskich, bezpośrednio na obiekcie, podczas próbnych malowań.
- 10.5. Wszelkie remonty, wzmocnienia i naprawy należy prowadzić pod nadzorem osoby uprawnionej. Nie dopuszcza się do zmiany istniejących układów konstrukcyjnych oraz pogarszaniu stanu istniejącej konstrukcji.
- 10.6. Wszelkie materiały w zakresie wzmocnień i napraw powinny posiadać właściwości zbliżone do materiałów już wbudowanych. Należy zachować zasadę kompatybilności materiałów pod względem mechanicznym, fizycznym i chemicznym.
- 10.7. Wszelkie prace rozpocząć po uprzednim uzyskaniu stosownych pozwoleń i uzgodnień.
- 10.8. Nie wyklucza się możliwości wystąpienia robót dodatkowych, nie przewidzianych na etapie ekspertyzy, a niezbędnych do wykonania z uwagi na technologię wzmocnienia i stan techniczny.
- 10.9. Wymienione produkty firmowe do naprawy, scalenia i wzmocnień mogą być zastąpione innymi środkami równoważnymi.

Ekspertyza techniczna jest ważna przez 3 lata od czasu jej wykonania oraz wyłącznie w zakresie opracowania. Po tym okresie należy ją aktualizować z uwagi na możliwe pogorszenie stanu technicznego obiektu.

Opracował:

mgr inż. PAWEŁ FRAŃKIEWICZ
spec. konstrukcyjno-budowlana
nr upr. SWK/0119/PWBKb/21
specjalność mykologiczno-budowlana 05/Sp/2023

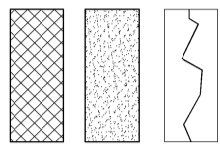
mgr inż. SŁAWOMIR ROGOWSKI
spec. konstrukcyjno-budowlana
nr upr. SWK/0129/POOK/09
nr upr. SWK/0008/OWOK/11

inż. PAWEŁ KRZYSIEK
spec. konstrukcyjno-budowlana
nr upr. SWK/0078/OWOK/05

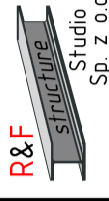
BUDYNEK KURII (DAWNY DOM PREPOZYTA) NA DZ. 1132/1

LEGENDA:

GŁÓWNE BIURO PROJEKTOWE:

R&F Sstructure Studio Sp. z o.o.
Kielce, ul. Targowa 18/904
tel: 504-993-362, NIP:959204408
e-mail: pracownia@rstructurestudio.pl

NAZWA INWESTYCJI:

PRACE REMONTOWO-KONSERWATORSKIE MURÓW
I ELEWACJI BUDYNKU DAWNEJ KANONII TUMLIN
(OBECNIE SĄDU BISKUPIEGO)

JEDNOSTKA EWID.: 266101_1 - KIELCE DZ. NR EWID. 1132/4 I 592/5

OBREB EWID. 0017 KIELCE, MIASTO KIELCE

INWESTOR/ZLECENIODAWCA:

DIECZKA KIELECKA

ul. Jana Pawła II 3, 25-013 Kielce

AUTORZY OPRACOWANIA:

OPRACOWAŁ:

mgr inż. Paweł Frąckiewicz

OPRACOWAŁ:

mgr inż. Sławomir Rogowski

OPRACOWAŁ:

inż. Paweł Krzysiek

NUMER UPRAWNIENI:

SWK/0119/PWBKb/Z1

NUMER UPRAWNIENI:

SWK/0129/P00K/09

NUMER UPRAWNIENI:

SWK/0078/OWOK/05

PODPIS:

PODPIS:

PODPIS:

PODPIS:

PODPIS:

PODPIS:

PODPIS:

PODPIS:

PODPIS:

PODPIS:

PODPIS:

PODPIS:

PODPIS:

UL. JANA PAWŁA II

strefa zawilgoconego muru

strefa zawilgoconego muru

SKALA:

1:50

DATA:

09.2023

NUMER RYSUNKU:

KT / ET - 01

BRANŻA:

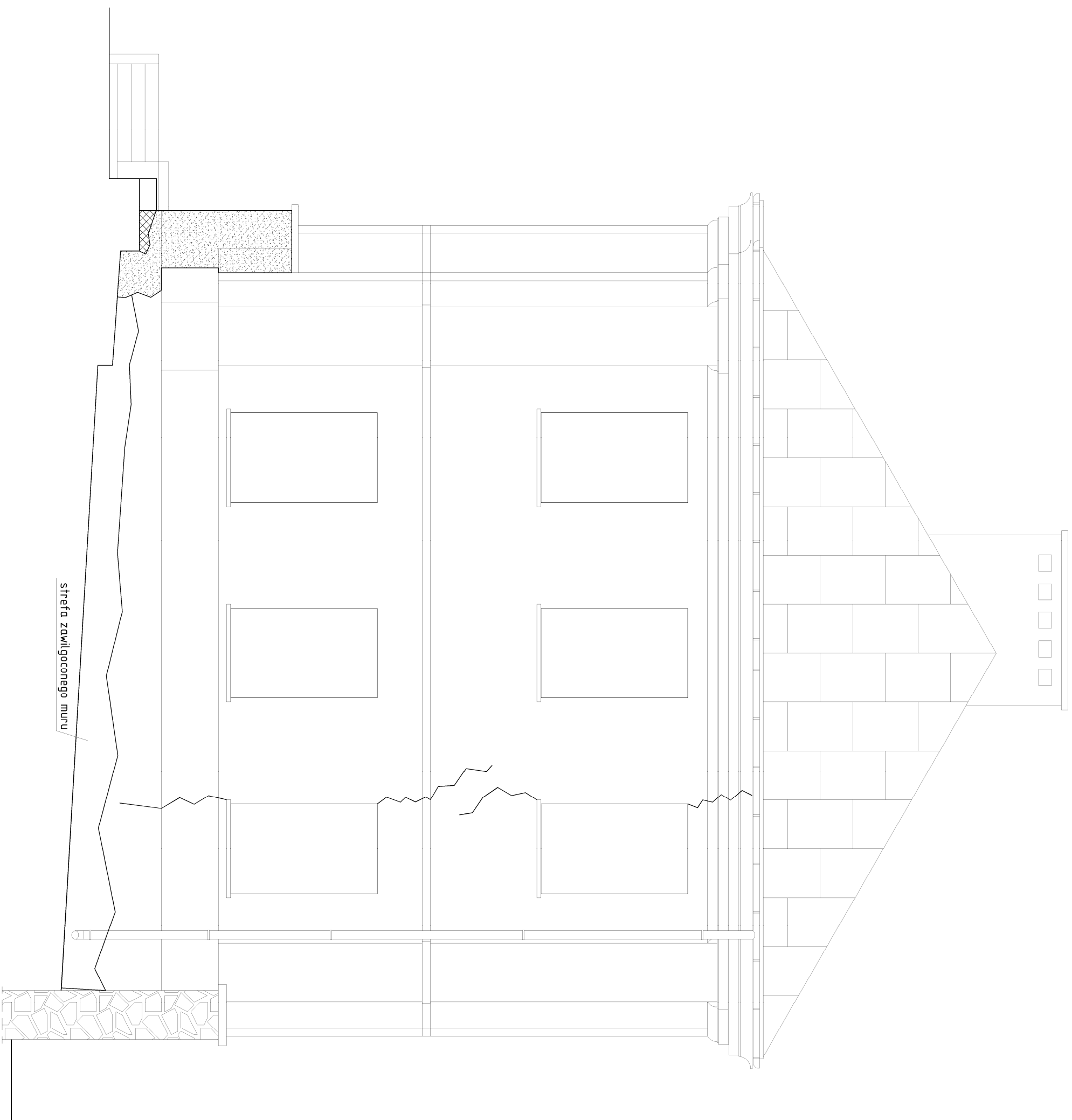
BUDOWLANA

TYTUŁ RYSUNKU:

ELEWACJA ZACHODNIA
MAPA ZARYSOWA

FAZA PROJEKTU:

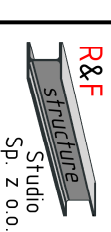
EKSPERTYZA TECHNICZNA

LEGENDA:

- GŁÓWNE POWIERZCHNIOWE
USZKODZENIA TYNKU ELEWACJI
- ZŁUSZCZENIA FARBY ELEWACJI
- GŁÓWNE RYSY/PEKNIĘCIA ELEWACJI

GŁÓWNE BIURO PROJEKTOWE:

R&F Structure Studio Sp. z o.o.
Kielce, ul. Targowa 18/90L
Tel: 504-993-382, NIP:5952044408
e-mail: pracownik@structurestudio.pl

NAZWA INWESTYCJI:
PRACE REMONTOWO-KONSERWATORSKIE MURÓW
I ELEWACJI BUDYNKU DAWNEJ KANONII TUJLIN
(OBECNIE SĄDU BISKUPIEGO)

JEDNOSTKA EWID.: 266101_1 - KIELCE DZ. NR EWID. 193/4, 1 592/5
OBRĘB EWID. 0017 KIELCE, MIASTO KIELCE

INWESTOR/ZLECENIODAWCA:

DIECEZJA KIELECKA

ul. Jana Pawła II 3, 25-013 Kielce

AUTORZY OPERACJANIA	NUMER UPRAMIEŃ	PODPIS
OPERACJONAL: mgr inż. Paweł Fradkiewicz	SWK/0119/PWBKb/21	
OPERACJONAL: mgr inż. Sławomir Rogowski	SWK/0129/POOK/09	
OPERACJONAL: inż. Paweł Krzysiek	SWK/0078/OWOK/05	

FAZA PROJEKTU:
EKSPERTYZA TECHNICZNA

BRANŻA:
BUDOWLANA

TYTUŁ RYSUNKU:

ELEWACJA PÓŁNOĆNA
MAPA ZARYSOWAN

NUMER RYSUNKU:

KT / ET - 02

SKALA:
1:50

DATA:
09.2023

- GLÓWNE POWIERZCHNIOWE USZKODZENIA TYNKU ELEWACJI
- ZŁUSZCZENIA FARB Y ELEWACJI
- NAPRAWY/ZACIĄGIENIE KLEJE
- GLÓWNE RYSY/PEKNIĘCIA ELEWACJI

GLÓWNE BIURO PROJEKTOWE:
R&F
STRICTURE
Studio
Sp. z o.o.

R&F Structure Studio Sp. z o.o.
Kielce, ul. Targowa 18/904
tel: 504-993-362, NIP:959204408
e-mail: pracownia@rstructurestudio.pl

NAZWA INWESTYCJI:
PRACE REMONTOWO-KONSERWATORSKIE MURÓW I ELEWACJI BUDYNKU DAWNEJ KANONII TUMLIN (OBECNIE SAŁA BISKUPIEGO)
JEDNOSTKA EWID.: 266101_1 - KIELCE DZ. NR EWID. 1132/4 I 592/5
OBREB EWID. 0017 KIELCE, MIASTO KIELCE
INWESTOR/ZLECENIODAWCA:
DIECZKA KIELECKA
ul. Jana Pawła II 3, 25-013 Kielce

AUTORZY OPRACOWANIA:	NUMER UPRAWNIENI:	PODPIS:
mgr inż. Paweł Frąckiewicz	SWK/0119/PWBKb/21	
mgr inż. Sławomir Rogowski	SWK/0129/P00K/09	
inż. Paweł Krzysiek	SWK/0078/OWOK/05	

FAZA PROJEKTU:
EKSPERTYZA TECHNICZNA
BRANŻA:
BUDOWLANA

TYTUŁ RYSUNKU:
ELEWACJA WSCHODNIA
MAPA ZARYSOWAN

NUMER RYSUNKU:
KT / ET - 03
SKALA:
1:50
DATA:
09.2023

DOCUMENT
CREATED
WITH

PDF
COMBINER

PDF Combiner is a free application that you can use to combine multiple PDF documents into one.

Three simple steps are needed to merge several PDF documents. First, we must add files to the program. This can be done using the Add files button or by dragging files to the list via the Drag and Drop mechanism. Then you need to adjust the order of files if list order is not suitable. The last step is joining files. To do this, click button Combine PDFs.

Main features:

secure PDF merging - everything is done on your computer and documents are not sent anywhere

simplicity - you need to follow three steps to merge documents

possibility to rearrange document - change the order of merged documents and page selection

reliability - application is not modifying a content of merged documents.

Visit the homepage to download the application:

www.jankowskimichal.pl/pdf-combiner

To remove this page from your document, please donate a project.